

Publicerad 2010-12-19 17:05 av Johnny D

Tankar, de som rör sig på natten.

Solen som sjunker över berget har sin charm.

Precis som nattens mörker.

Över flodens frusna vatten skapas stigar av allt det vi inte ser,
det som mest rör sig på natten, nästintill osynligt för dig och mig.

Sjuka själar utan hopp är inte vad de en gång var, en glimt av ljus kan slockna lika fort som det tändes.
Hjärtan och själar av snö kan tina och bli varma och kärleksfulla snabbt, men kan lika snabbt frysa till igen i
livets hårda kyla.

Förångad lust är svår att fånga, men den finns där, innan den helt försvinner ut i intet, likt en dröm.

Stigen under mina fötter försvinner, blåser igen med snö, bara vitt nu, är vilse.

Jag vet att allt det bästa är borta, bakom mig, borta med årstiderna.

Prövat mina läppar mot andra, i hoppet att känna något igen, något bra..

Men det är mest slöseri med tid, ingen av de andra är det samma.

Timglaset rinner ut, färska grubblande tankar strömmar fram. Tänk om man var som en robot, bara
traskande framåt utan kval eller känslor. Tänk om man slapp behovet av att vilja beröra, att bry sig om, att
känna dina rysningar när jag sakta drar handen över din rygg, slapp viljan att hitta just det rätta stället.

Tyvärr är det inte så, tänk om saker varit annorlunda..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johnny D med Poeter.se id #34914 innehar upphovsrätten